

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De virga cypressina, quam ei Angelus attulit de paradiso. V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Christum peperisset. Idcirco ad similitudinem beatæ Virginis, omnium aliarum vbera videbantur lacte repleri: in signū, quod omnes virgines illæ, ad lactandum Dominum erant aptæ & dignæ. Erat autem, vt virgo ipsa testabatur, tam inenarrabilis ibi gloria: quam nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit; quod nec lingua exprimi, nec littera possent omnia scribi.

3. Interim vidua promissionis præfatæ memor ingreditur ad virginem, quæ vbera illius manu terens, tanta fecunditate lactis abundauit, quod vidua trino labiorum tractu satiata fuit, & pluribus diebus a desiderio comedendi permansit. Et nisi virgo iussisset, à corporali cibo faciliter abstinuisset. Post hæc quoque, eandem gratiam & visionem per contemplationem duobus aut tribus aliis annis, in sacris vberibus suis perceperat. Sed quia statuta hora, qui probaret, non adfuit, ideo gratiam oblatam nemo gustauit. Lauderetur ergo Christus de virgine natus, qui ad roborandam fidem credentiū per opera, ostendit temporibus nostris in hac sancta languida virgine, stupenda quedam miracula.

CAPVT V.

De virga cypressina, quam ei Angelus attulit de paradiso.

1. **H** Abuit hæc virgo infirmitatis suæ tempore, quandam virgulam de stipula canopi, pro remouenda vel attrahenda cortina lectuli: cum qua etiam in necessitate pulsare solebat, & aliquem de familia aduocare. Contingit ergo occasione incendij ciuitatis, vt multa circa lectulum eius propter pericula imminencia agitentur. Sicque per exportationem & reportationem rerum, etiam virgula ista perdita est; sed vbi manserit, virgo nesciebat. Postea verò in nocte S. Apollinaris episcopi & martyris, cum virgo præ estu caloris anhelitum vix trahere valeret, virgulam quaesit, vt velum remoueret, nec inuenit. Multum ergo ex hoc anxiosa doluit, quia nec sibi ipsi subuenire potuit; & qui aliunde succurreret, non adfuit.

2. Statim igitur Angelus Domini assistens, contristatam consolatur, spondens alterius & melioris virgæ restitutionem. Nec mora, post paululum cessantibus doloribus febrium, Angelus ipsa sentiente quoddam lignum ad mensuram vlnæ ferè longū, super pectus eius leuiter posuit & recessit. Quod manu extensa apprehendens, quodammodo vilipendit; eo, quod visu tortuosum, & spissitudine pöderosum, à leuitate perditæ virgæ longè

H h h 3

distaret;

ditaret; nec bene sibi portabile & dirigibile foret. Mussitans ergo de isto, ad seipsam tacite dicebat: Num ergo iam bene pacata sum? Quid tamen ageret quæ adhuc virtutem ligni ignorabat? Rogat proinde dominum Ioannem confessorem tuum, ut ad carpentarium transeat, peteretque lignum istud ad normam vlnę dolabro formari. Ingreditur itaque Sacerdos ad domum cuiusdam cupificis, qui vix vnum dolabrum ex multis instrumentis aptum huic operi habuit, cæteris in incendio ciuitatis prius cõbustis. Cumque lignum leuigare cœpisset, & satis fortiter dolabrum infixisset, tantus odor suauitatis ex eo euaporauit, & tam decoro intus colore admodum ceræ enituit, ut quamuis aforis deforme appareret, indubitanter tamen cypressinum esse affirmaret. Super quo pariter admirati, cum Sacerdos carpentario nequireret dicere, cuius generis lignum esset, vel vnde virgini provenisset, certatim hastulas & reliquias abscissas rapiebant. Tunc suadente carpentario, ad alium meliorem operarium Sacerdos cum ligno impolito accessit, quatenus decentius illud ad lineam conquadret. Sed vbi similia inter se, præ admiratione odoris & coloris incogniti ligni conspicerent, atque pro reuerentia & nouitate decimas reliquias raptarent, Sacerdos stupefactus, nõ sustinens amplius lignum imminui, ad virginem quantocytus reportabat. Quam cum interrogasset, vnde ei hoc aduenisset, & cuius generis esset, illa quidditatem eius se nescire fatebatur, modum tamen acquisitionis eius se Sacerdoti indicauit.

3. Postea vero in festo sancti Cyriaci martyris, reuersus Angelus more solito eam ad amœna paradisi perduxit, & ipsam de ligni contemptu corripuens, eius dignitatem & locum ac arborem, vnde illud confregerat, apertissime ostendit. Deinde ad se reuersa, quæ ab Angelo didicerat, confessori suo ex ordine propalauit, dolens quod illud ita minorari fecerat. Cum ergo rumor huius odoriferi ligni vulgari cœpisset, & multi illud videre & tangere optarent, eiusque causa frequentes visitationes virgo pudica pateretur, accidit, quod propter cuiusdam hominis attactum, fragrantiam suauissimi odoris lignum prædictum amitteret. Ideoque ipsa virgo doluit, quia hoc alteri ostensum fuerat, propter cuius contactum odor cælestis expirauit. Solita autem erat dicere, quod per hoc lignum diabolus castigandus esset, sicut ab Angelo sancto didicerat.